

Ο Φίλιππος Κουτσάφτης αναλύει τον θάνατο του Ιησού πάνω στον Σταυρό

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ο Φίλιππος Κουτσάφτης είναι ο προϊστάμενος της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών και ίσως ο πιο διάσημος ιατροδικαστής των τελευταίων δεκαετιών. Έχει κληθεί να μελετήσει και να αποφανθεί για τα μεγαλύτερα σύγχρονα εγκλήματα και οι εκθέσεις του προσέφεραν πολύτιμα στοιχεία στις Αρχές.

Αυτή τη φορά όμως εκλήθη να κάνει μια διαφορετική «νεκροψία» και «έκθεση» για το μαρτύριο και τον θάνατο του Ιησού.

Ο κ. Κουτσάφτης έχει κάνει μια βαθιά μελέτη (συστηματικά εδώ και καιρό) για το θέμα, εξετάζοντας όλες τις πηγές και αναλύοντας τα Πάθη και τον θάνατο του Ιησού με επιστημονικό τρόπο. Πριν λίγα χρόνια λοιπόν είχε αναλύσει στην «**Κυριακάτικη Δημοκρατία**» και στον **Δημήτρη Ριζούλη** τα αίτια θανάτου του Ιησού, την επίπτωση κάθε βασανιστηρίου αλλά και την ψυχοσωματική κατάσταση του Χριστού. Τέλος, απαντά γιατί καταρρίπτονται όλες οι θεωρίες που αμφισβητούν ότι ο Χριστός πέθανε πάνω στον Σταυρό, με τελικό σκοπό να αμφισβητηθεί η Ανάστασή Του.

Κύριε Κουτσάφτη, τα στοιχεία που έχουμε στα χέρια μας από τις Γραφές, την παράδοση της Εκκλησίας και τις ιστορικές πηγές μάς δίνουν μια

πλήρη εικόνα για τα μαρτύρια του Χριστού;

Βεβαιότατα. Ξέρουμε πάρα πολλά στοιχεία και θα έλεγε κανείς ότι μπορούμε να βγάλουμε ένα πόρισμα. Ελπίζω να μην ακούγεται ασεβές αυτό το τόλμημα σε ορισμένους, γιατί τόλμημα είναι. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι το θείο πάθος είναι εκούσιο. Ο Κύριος με τη δική Του θέληση δέχτηκε τα πάντα, γι' αυτό ακόμα και την ώρα που τα καρφιά έσκιζαν τις σάρκες του και τρυπούσαν τα οστά Του αυτός προσευχόταν για τους σταυρωτές Του, πράγμα πρωτοφανές.

Ποια ήταν λοιπόν η επίπτωση των Παθών;

Αυτό που πρέπει όλοι να γνωρίζουν είναι ότι τα Πάθη είναι ψυχοσωματικά. Ο Χριστός, όταν φεύγει από τον Μυστικό Δείπνο και πορεύεται για να προσευχηθεί, αφήνοντας λίγο πιο μακριά τους τρεις μαθητές (Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη), εμφανίζεται με βάση τις Γραφές εκστατικός σαν κάτι δυσάρεστο να περιμένει. Στο τέλος (ενώ οι μαθητές δεν έχουν αντιληφθεί τι συμβαίνει) ο Ιησούς προσεύχεται για τρίτη φορά και τρέχει από το μέτωπό του ιδρώτας και αίμα.

Αυτό το σημείο της διήγησης περί «αιματηρού ιδρώτα» αμφισβητήθηκε πολύ έντονα για αιώνες. Ο Ευαγγελιστής όμως γράφει κάτι που ήταν αδιανόητο και πρωτοφανές χωρίς να τον νοιάζει αν θα τον αμφισβητήσουν ή αν θα πουν ότι γράφει φανταστικά πράγματα. Πράγματι, λοιπόν, το Ευαγγέλιο 2000 χρόνια μετά δικαιώθηκε, καθώς η Ιατρική πρόσφατα αποφάνθηκε ότι υπάρχει ένα σπάνιο συνοδό σύμπτωμα του οργανισμού με αυτά τα χαρακτηριστικά όταν κάποιος βρεθεί σε μεγάλη ψυχοσωματική ένταση.

Ξέρουμε πλέον από τη σύγχρονη επιστήμη ότι οι ιδρωτοποιοί αδένες είναι διάσπαρτοι στο σώμα, αλλά οι πολυπληθέστεροι βρίσκονται στις παλάμες, στα πέλματα, στον αυχένα, στις παρειές και στο μέτωπο. Όταν ο άνθρωπος βρεθεί σε μεγάλη ένταση, είναι δυνατόν να γίνει αυτόματη ρήξη μεγάλου αριθμού τριχοειδών αγγείων στο πείραμα των αδένων.

Το αίμα που απελευθερώνεται αναμειγνύεται με τον ιδρώτα, τον βάφει κόκκινο και στη συνέχεια το παραχθέν μείγμα αναβλύζει στο δέρμα. Δηλαδή ο Ευαγγελιστής Λουκάς έγραψε την αλήθεια. Καταλαβαίνει, όμως, κανείς σε πόσο μεγάλο βαθμό έντασης βρισκόταν ο Ιησούς πριν ακόμα από τη σύλληψή Του.

Την άλλη μέρα ήξερε ότι θα αναλάβει την ανθρώπινη αμαρτία ως αντικαταστάτης του πεσόντος ανθρώπου και θα αντιμετωπίσει πάνω στον Σταυρό τη θεία δικαιοσύνη. Δεν ήθελε να χάσει το βλέμμα του πατέρα Του που ήταν στραμμένο πάνω Του. Δεν ήταν η αγωνία Του ούτε για τη μαστίγωση ούτε για τα καρφιά.

Τα μαρτύρια πριν από τη Σταύρωση ποια ήταν και ποια επίπτωση είχαν;

Μετά τη σύλληψη ο Ιησούς πέρασε από έξι εξαντλητικές και κακόπιστες ανακρίσεις.

Από τον Άννα, τον Καϊάφα, το Συνέδριο, τον Πιλάτο, τον Ηρώδη και ξανά από τον Πιλάτο. Στα μεσοδιαστήματα κακοποιήθηκε με τέσσερις πολύωρους και βάρβαρους βασανισμούς.

Μεταξύ των ανακρίσεων και των βασανισμών σύρθηκε αλυσοδεμένος και δερόμενος έξι φορές. Η απόσταση που διήνυσε με τις αλυσίδες ήταν περίπου έξι χιλιόμετρα. Και όλα αυτά νηστικός, διψασμένος και άπνους.

Οι πιέσεις τι ρόλο έπαιξαν;

Του ασκήθηκε έντονη ψυχοσωματική βία, τον έγδυσαν τρεις φορές, τον έντυσαν άλλες τόσες, τον μαστίγωσαν, του φόρεσαν το ακάνθινο στεφάνι και του φόρτωσαν τον βαρύ Σταυρό. Στις ανακρίσεις τον διέσυραν και τον εξευτέλισαν. Ήθελαν με κάθε τρόπο να τον κάνουν να λυγίσει.

Μεταξύ άλλων, μαστιγώθηκε.

Ναι. Η μαστίγωση γινόταν με φραγγέλιο, που είχε λουριά με απολήξεις σφαιρίδια και άκρες από κόκαλα. Κάθε φορά που έπεφτε στο σώμα το μαστίγιο αυτά τα αντικείμενα έμπαιναν μέσα στις σάρκες και όταν το τραβούσε ο βασανιστής για να ξαναχτυπήσει έσκιζαν το δέρμα. Οι πληγές που προκάλεσαν ήταν φοβερές σε όλη την οπίσθια επιφάνεια και την πλάγια κοιλιακή και θωρακική χώρα, που πρέπει να ήταν καταματωμένη. Πρέπει να έχασε πολύ μεγάλη ποσότητα αίματος ο Χριστός μόνο από αυτό.

Ως προς τον Σταυρό που κουβάλησε;

Όταν ο Κύριος φορτώθηκε τον Σταυρό έπρεπε να κουβαλήσει ένα ξύλο που δεν ήταν πλανισμένο (όπως το βλέπουμε στις αγιογραφίες). Ήταν δυο κορμοί γεμάτοι σκληρό φλοιό και ρόζους και καταλαβαίνετε τι έγινε όταν πέταξαν πάνω στην πλάτη του το οριζόντιο τμήμα. Την ήδη καταματωμένη πλάτη από τη μαστίγωση. Αυτός ο βαρύς κορμός μπήκε μέσα στις πληγές προκαλώντας αφόρητο πόνο. Στη συνέχεια ο Ιησούς κυριολεκτικά σέρνει τα βήματά Του και υποφέρει. Πλέον δεν έχει ανάσες και αρκετό οξυγόνο. Το αίμα Του λιγοστεύει και κάποια στιγμή λυγίζουν τα γόνατά Του και είναι αδύνατον να προχωρήσει.

Περιγράψτε μια κατάσταση που σχεδόν δεν αντέχεται με βάση τα ανθρώπινα μέτρα.

Ναι. Πιστεύω αν δεν ήταν ο συγκεκριμένος εκεί θα είχε πεθάνει. Κανονικά, με βάση τη λογική, εκεί (στην πορεία προς τον Γολγοθά) θα έπρεπε να είναι το τέλος.

Ωστόσο, ο Χριστός φτάνει τελικά μέχρι τη Σταύρωση. Εκεί τι ακριβώς γίνεται;

Εκεί οι σταυρωτές ξαπλώνουν τον Ιησού πάνω στον Σταυρό και του καρφώνουν τα χέρια και τα πόδια. Για το ακριβές σημείο του καρφώματος υπάρχουν δύο εκδοχές: το εσωτερικό της παλάμης, που φαίνεται και σε πολλές εικόνες, ή το κέντρο της έσω επιφανείας των καρπών. Η πρώτη εκδοχή είναι για μένα η πιο προσιτή.

Η παλάμη έχει μικρό πάχος, μεγάλη επιφάνεια και λόγω των τενόντων και των περιτονιών δεν σκίζεται το δέρμα. Υπάρχουν και τα μετακάρπια οστά, που μπορούν να συγκρατήσουν το βάρος. Αν, πάντως, το καρφί μπήκε ανάμεσα στα δύο κόκαλα, κερκίδα και ωλένη, έχουμε τραγικό πόνο γιατί τραυματίστηκε το μέσο νεύρο. Σκεφτείτε ότι αν ακουμπήσουμε ελάχιστα το νεύρο του αγκώνα νιώθουμε έντονο πόνο.

Φανταστείτε να περάσει καρφί από αυτό το νεύρο. Ως προς το κάρφωμα των ποδιών οι δύο εκδοχές είναι ότι σταύρωναν τα πόδια και το καρφί περνούσε από το ένα πόδι στο άλλο ή ότι καρφώθηκαν παράλληλα.

Ευρήματα του 1968 σε τάφους στην Ανατολική Ιερουσαλήμ μάς δείχνουν ότι υπήρχαν και άλλοι που σταυρώθηκαν στα πόδια με τον πρώτο τρόπο.

Ο θάνατος τελικά από τι επήλθε; Γνωρίζουμε;

Μπορούμε να πούμε ότι ήταν ένας θάνατος αργός και λίαν βασανιστικός. Με την ανύψωση του Σταυρού ο Χριστός αντιμετωπίζει μια σειρά από δυσμενείς παράγοντες:

- Υποχρεωτική ορθοστασία, που του δημιουργεί ορθοστατική υπόταση.
- Υποχρεωτική ακινησία, που δεν δίνει τη δυνατότητα το φλεβικό αίμα να επιστρέψει στην καρδιά.

- Ειδική στάση του θώρακα, με το βάρος του σώματος να είναι σε μόνιμη έκπτυξη και να δυσκολεύει φοβερά την αναπνοή. Δεν μπορεί να κάνει εκπνοή παρά μόνο εισπνοή. Αυτό συντόμευσε τον θάνατό Του.

Επιπλέον αντιμετωπίζει επιπλοκές τραυμάτων, αιμορραγία, αφυδάτωση, πείνα, δίψα και εξάντληση.

Το τελικό «πόρισμα»;

Επρόκειτο για πολυπαραγοντικό θάνατο.

Πολλά πράγματα έδρασαν για την κατάληξη, με τελικό αίτιο την ασφυξία μαζί με την κυκλοφορική ανεπάρκεια.

Μια σημαντική λεπτομέρεια είναι και η επιδρομή των σαρκοφάγων εντόμων.

Το αίμα φέρνει από πολύ μακριά έντομα που κόβουν κομμάτια από τις πληγές ενός ακίνητου ανθρώπου!

Οι πιο φοβερές στιγμές για τον Κύριο ήταν μετά το κάρφωμα στον Σταυρό.

Πώς εξηγείτε την αντοχή που έδειξε;

Ο Χριστός δεν πέθανε πριν από τη Σταύρωση γιατί υπήρχε λόγος. Υπερέβη τα ανθρώπινα μέτρα και για μένα το ότι άντεξε και ανέβηκε στον Σταυρό είναι ακόμα ένα δείγμα της θεότητάς Του. Οι αφόρητοι πόνοι από το ακάνθινο στεφάνι.

Μπορείτε να μας περιγράψετε τι αισθανόταν ο Ιησούς φορώντας το ακάνθινο στεφάνι;

Πρώτα πρώτα, να σας πω ότι είναι πρωτοφανής τρόπος αντιμετώπισης. Ποτέ πριν δεν είχε γίνει κάτι τέτοιο και ποτέ ξανά δεν επαναλήφθηκε.

Επρόκειτο για φρίκη! Το κατασκεύασαν από μια τζιτζιφιά, ευλύγιστο φυτό που ευδοκιμεί στην περιοχή, με πολύ μεγάλα και σκληρά αγκάθια.

Μέχρι τότε τα στεφάνια των καταδίκων ήταν σιδερένια και προσαρμόζονταν με βάση τη διάμετρο του κρανίου. Εδώ ήταν βασανιστήριο.

Το τριχωτό της κεφαλής είναι αγγειοβριθέστατο. Έχει πολύ καλή αιμάτωση και ειδική νεύρωση. Η αιμορραγία, λοιπόν, ήταν μεγάλη και αφόρητος ο πόνος από τα αγκάθια στα νεύρα.

Κατά καιρούς έχουν ακουστεί θεωρίες ότι ο Χριστός δεν είχε πεθάνει στον Σταυρό και ότι έτσι δικαιολογείται (λογικά) η Ανάστασή του.

Κατά τη γνώμη σας, αυτό μπορεί να στέκει;

Τυχαία έγινε, νομίζετε, ο λογχισμός της πλευράς; Καθόλου τυχαία. Αυτό το γεγονός είναι το πιστοποιητικό του θανάτου. Η λόγχη τρύπησε την πλευρά και βγήκε «αίμα και ύδωρ». Από όποια πλευρά και να έγινε ο λογχισμός, με αυτό το βαρύ όπλο των δύομισι μέτρων, δεν υπάρχει περίπτωση ο οποιοσδήποτε να μείνει ζωντανός. Με τίποτα!

Άρα καταρρίπτονται όλα;

Φυσικά. Οι αρνητές βέβαια λένε ό,τι θέλουν, αλλά δεν καταλαβαίνω γιατί ασχολούνται με τον Χριστό αφού γι' αυτούς δεν υπάρχει.